

Homilie zondag 14 november 2021

Bij het Evangelie van vandaag geschreven door Marcus,
ook door Mattheüs en Lucas,
krabt men zich wel eens in het haar.

Gelukkig schiet het jaarthema van Tereken als wegwijzer ter hulp: 'de Kracht van Verbinden'.

Wanneer verschrikkelijke dingen gebeuren
in ons eigen persoonlijke leven,
in onze maatschappij
of in de grote wereld,
dan staat onze wereld stil:

'de zon verduistert',
'de man weerkaatst geen zonlicht meer',
'de sterren vallen van de hemel'... .

Ons geloof in Gods Liefde en Nabijheid,
ons vertrouwen dat het allemaal wel goed komt,
kan dan wankelen en zelfs verloren gaan...

Grote rampen gebeuren nog steeds en zijn ooit gebeurd.

De tsunami die kusten in Azië overspoelde,
de IJslandse vulkaan met de moeilijke naam die weken voor grijze lucht zorgde
en vliegverkeer onmogelijk maakte.

Heel lang geleden zou er na een vulkaanuitbarsting in Indonesië
zelfs 18 maanden geen zon op aarde geweest zijn.

Met daardoor mislukte oogsten, hongersnood, sterfte, gedwongen migratie en andere ellende...

De coronacrisis die ons plots overviel
en onszelf of onze geliefden ziek maakte
met of zonder blijvende gevolgen
en die misschien zelfs het leven van geliefden beëindigde... .

Vele jaren oorlog in Syrië,
Geen toekomst zien in Afghanistan,
kapot gaan aan de druk van een te veeleisende maatschappij hier in België.

God en Jezus kennen de gang van zaken hier op aarde,
de vreugde en het lijden van mensen, maar al te goed.
Net zoals Jezus in het verhaal van vorige week
Mensen observeert in hun manier van doen bij de offerkist,
zo is Hij zich bewust van onze innerlijke beweegredenen, van ons doen en laten.

Gods Woord en Jezus' door-God-geïnspireerde Woord zullen niet voorbij gaan.

Jezus heeft Gods Woord omgezet in daden,
in het offer van zijn leven
vanuit zijn continue ervaring van Gods Aanwezigheid, de kracht van verbinden.
Deze Woorden van Goed Nieuws
en Jezus' realisatie van hoe het concreet kan zijn
te leven als 'Mensen-Zoon', als 'Kind van God',
blijft in mensen doorwerken.

Ze hebben de scheppende kracht
deze wereld om te vormen, te transformeren tot het Rijk Gods,
een wereld van Liefde en Licht
waar elk Mensenkind uitverkoren en graag gezien is,
waar Mensen zich ervan bewust zijn dat Gods Licht in hen leeft en hen kan leiden.

Wijzelf hebben het volle leven en het volle geluk in handen
door onze vrije wil, ons door God geschonken.
Maak ik leven-gevende keuzes?
Maak ik die keuzes die een Liefdevol nu en zo Toekomst creëren?

Wijzelf hebben het volle leven en het volle geluk in handen
door te kiezen om te leven vanuit Godsverbondenheid, de kracht van verbinden.
God liefhebben zoals onze Bron ons liefheeft,
Zijn wil van Liefde handen en voeten geven in de kleine en grote dingen van elke dag
dagelijks bidden en/of mediteren in de mate van het mogelijke.

Enkel met diepe wortels in Gods Liefde
komt het goed,
zijn we standvastig genoeg,
vertrouwvol genoeg
om stand te blijven houden
als het een beetje, veel of rampzalig 'stormt' hier op aarde.
Soms kunnen heel moeilijke gebeurtenissen ons leven treffen
waar we zelf niet zien hoe het kan goed komen.
En dan daarop vertrouwen dat die God er is, dat we in Zijn/Haar hand gedragen worden.

Ook naties en leiders hebben
het volle geluk en het volle leven van hun land en van deze wereld in handen...

Hoe hebben leiders keuzes gemaakt op de klimaatop?
Zijn ze zich ervan bewust
dat ze de Handen, de Voeten,
de Mond en het Hart
van Gods Liefde zijn?
Of zijn ze gedreven door wat we 'duivelse krachten' noemen
die dood zaaien, toekomst onmogelijk maken:
plat egoïsme, winstbejag, machtsstrijd, steeds meer...
Als je zoveel mannen, vrouwen en kinderen gegijzeld houdt op de grens van Polen en Wit-Rusland
zonder voedsel noch zorg toe te laten,
waar ben je dan mee bezig...?

Wijzelf, elk van ons is uitverkoren
en elk van ons kan een antwoord geven
wanneer het volle leven ons toevertrouwd wordt
en toekomst geopend wordt
als we ons verbinden met onze Bron.

Met zijn Genade geneest onze Bron wat onaf is,
waar we nog kunnen groeien,
waar we fouten maakten en berouw tonen
om zo telkens, elke minuut nieuwe wegen te kunnen inslaan

Wanneer we dan dit nieuwe leven zien ontluiken
in onszelf, in onze naaste, in deze wereld
door een steeds groeiende relatie met God
dan is er groeiende Vreugde.
Dan mogen we er gerust op zijn
ook over de dood heen...
Dan komt diepe Vrede,
hoe ook de omstandigheden zijn...

Zachte twijgen, groene blaadjes, uitlopende botten...
de zomer is in aantocht!
Dat komt zo weinig in het nieuws,
die dagelijkse kleine en grote goedheid.
We moeten/ kunnen die Vreugde, dat Nieuw Leven uitstralen.
Ik werk elke dag met jonge Mensen
en zij hebben het echt nodig om te ervaren dat er hoop is.

Het Dag of het uur van de werkelijke ervaring van Godsontmoeting,
in dit leven of bij de overgang door de dood heen,
van ontmoeting met Jezus
of met andere heilige Leraren
zodat we Hen ervaren als levende werkelijkheid,
dat weten we niet.
En tegelijk is het bepaald door de alledaagse kleine en grote keuzes:
God beminnen bovenal
met de intuïtie van onze ziel,
met de devotie van ons hart,
met de aandacht van ons verstand,
met de Kracht van de levensenergie in ons lichaam...
Onze naaste van daaruit te beminnen als onszelf, als Gods kinderen,
Broers en Zussen geschilderd met hetzelfde penseel van Gods Onvoorwaardelijke Liefde...